

องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์

วิษุตา ร้อยพิลา^{1*} ปรีดา ไชยา²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ตามแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคทางสถิติ Multiple Regression Analysis และ Factor Analysis

ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยด้าน สิ่งอำนวยความสะดวกจะมีความสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความเป็นมิตรไมตรี และด้านสิ่งดึงดูดใจ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า มี 4 องค์ประกอบของปัจจัยทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ องค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวก องค์ประกอบด้านความเป็นมิตรไมตรี องค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจ และองค์ประกอบด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

คำสำคัญ : ทรัพยากรท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

¹นักศึกษาลัทธิสุตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

e-mail: kate_wichsuda@hotmail.com

²อาจารย์ประจำหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

e-mail: preeda_chaiya@hotmail.com

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail:kate_wichsuda@hotmail.com

TOURISM RESOURCES COMPONENTS AFFECTING CREATIVE TOURISM IN KALASIN

Wichsuda Roiphila^{1*} Preeda Chaiya²**Abstract**

This study aims to study tourism resources components affecting creative tourism in Kalasin. The study was a quantitative research and used a survey questionnaire to collect data from 400 Thai tourists visiting famous tourist attractions in Kalasin by utilizing a convenience sampling technique to select the sample group. The statistic techniques applied to Multiple Regression Analysis, and Factor Analysis. The research findings are found Tourism resource component factors have a positive relationship and an impact on creative tourism. The finding indicates that the amenity factor was found to be the most influential variable directly affecting creative tourism, followed by the factors of amities and attractions respectively; whereas, tourism activities was not found to be statistically significant at .05 level. Also four mains tourism resource components affecting creative tourism in Kalasin factors are Amenities Factor Amities Factor Attractions Factor and Activities Factor.

Keywords : Tourism Resources, Creative Tourism

¹*Degree Master of Tourism and Hotel Management, Mahasarakham University,
e-mail: kate_wichsuda@hotmail.com*

²*Teacher of Tourism and Hotel Management, Mahasarakham University ,
e-mail: preeda_chaiya@hotmail.com*

**Corresponding author, e-mail:kate_wichsuda@hotmail.com*

บทนำ

ในปัจจุบันองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นั้นมีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการสร้างสรรคกิจกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากประเทศไทยมีชื่อเสียงโดดเด่นในเรื่องของความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายของทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศจำนวนมากพากันเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมสัมผัสความงดงามเหล่านี้ (ณัฐนรี สมิตร, 2554: 1) การท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นกิจกรรมหรือปรากฏการณ์สร้างสรรค์ของมนุษย์มาตั้งแต่ยุคโบราณ เช่น มีการเดินทางเพื่อไปค้าขาย การพบปะญาติพี่น้อง เยี่ยมชมเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไปเล่นกีฬา และไปด้วยเหตุผลต่างๆ เป็นการเฉพาะตามความประสงค์ของผู้ที่เดินทางในแต่ละช่วงเวลาในเวลาต่อๆ มาจนถึงปัจจุบัน (ฉล่องศรี พิมลสมพงศ์, 2555: 1) นอกจากนี้ในอดีตการท่องเที่ยวที่ถือเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์มีจุดประสงค์เพียงเพื่อพักผ่อน หลังจากประกอบภาระงาน เมื่อการดำเนินชีวิตเปลี่ยนไปภาระหน้าที่กิจกรรม และความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน และการคมนาคมระบบขนส่งมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การเดินทางสะดวกรวดเร็วขึ้นกว่าในอดีต (นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร และคณะ, 2557: 7) อีกทั้งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นนโยบายหนึ่งของภาครัฐในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยได้มีการส่งเสริมการลงทุนทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน ซึ่งสามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศจำนวนมากในแต่ละปี (มานิตย์ สิงห์ทองชัย และคณะ, 2555: 1) และการท่องเที่ยวพร้อมทั้งกิจกรรมการสร้างสรรคนับเป็นภาคบริการที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อรายได้ของประเทศและยังทำให้เกิดการจ้างงานภายในประเทศเป็นจำนวนมาก (อรทัย เลิศวรรณวิทย์, 2557: 1) จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์นับเป็นเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศในการสร้างความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่นับวันก็ยังมี การเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในหลายๆ ประเทศทั่วโลก เช่นเดียวกับประเทศไทยที่ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในอันดับต้นๆ (ปานแพร เชาว์ประยูร, 2555: 1)

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้น ในส่วนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นั้น จึงอาจพบได้ว่ามี องค์ประกอบหลักที่สำคัญ 2 องค์ประกอบคือ 1) องค์ประกอบหลักของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้แก่นักท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวและธุรกิจใอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และ 2) องค์ประกอบที่สนับสนุน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกในการเข้าเมือง โครงสร้างพื้นฐาน และการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (ธนภุต สังข์เฉย, 2550: 49) ทรัพยากรท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resources) เป็นองค์ประกอบแรกของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและถือเป็นสินค้าหลักทางการท่องเที่ยวที่จะขายให้แก่ นักท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวหรือเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 54) จะเห็นได้ว่ารูปแบบของการเดินทางของนักท่องเที่ยวนั้นเกิดขึ้นจากปัจจัยหลากหลายรูปแบบ แต่สำหรับการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่เรียกกันว่า การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) นั้นอาจเกิดขึ้นจากหลายปัจจัย คือ ปัจจัยแรก เกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) หรือ เศรษฐกิจประสบการณ์ (Experience Economy) ปัจจัยที่สอง เกิดจากความคิดสร้างสรรค์กับการกำหนดนโยบายสาธารณะ สำหรับปัจจัยสุดท้าย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงชั้นทางสังคมกับพฤติกรรม การท่องเที่ยว โดยแนวคิดชนชั้นสร้างสรรค์ (Creative Class) (กูริวัจน์ เดชอุ่ม, 2556: 332-336)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทยเป็นเรื่องใหม่มา (ธีระ สนิทเดชาวิทย์ และนาฬิกาอดิศักดิ์ แสงสนิท, 2556: 4) และจากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559 ทำให้เกิดการฟื้นฟูกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัว และเกิดความยั่งยืน สร้างศักยภาพในการหารายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อ

พัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีความพร้อมทั้งคุณภาพ และการแข่งขัน ก่อให้เกิดการสร้างรายได้ และการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย โดยเฉพาะที่สำคัญดังนี้ คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การพัฒนา และการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน การพัฒนาสินค้า บริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว และการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีรัฐ ภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว (กรมการท่องเที่ยว, ออนไลน์)

จากแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับ พ.ศ.2555-2559 ดังกล่าว ส่งผลให้ทุกจังหวัดทั่วประเทศ ไทยได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เช่นเดียวกับจังหวัดกาฬสินธุ์ (กรมการท่องเที่ยว, 2554) จากอดีตประวัติศาสตร์มีหลักฐานทางโบราณคดีบ่ง บอกว่าแต่ก่อนจังหวัดกาฬสินธุ์เคยเป็นที่อยู่อาศัยของเผ่าละว้า ซึ่งมีความเจริญทางด้านอารยธรรมประมาณ 1600 ปี (อีระ ชิวะเกรียงไกร, 2551: 4) มีวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดกันมา พร้อมทั้งมีสถานที่แหล่ง ท่องเที่ยวหลากหลาย จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2554 (แผนพัฒนาสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์, 2557) มีอัตราการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยวขึ้นเป็นร้อยละ 82.10 และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็น 694.99 ล้านบาทต่อปี ดังนั้นคาดว่าในปีถัดไปจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยวถือเป็นร้อยละ 2 สำหรับการกำหนด ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ ปี 2557- 2560 ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน พร้อมทั้งการเพิ่มช่องทางการเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคและ ระหว่างประเทศ (แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์ปี 2557-2560, 2557) นอกจากนี้การท่องเที่ยว เพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น นับเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (องค์การบริหารพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ,ออนไลน์) ในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ จะประกอบ ไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และแหล่ง ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม และทรัพยากรท่องเที่ยวบางแห่งมีอัตลักษณ์ และภาพลักษณ์ โดดเด่น เป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาท่องเที่ยวที่จังหวัดกาฬสินธุ์ และในส่วนของแหล่งท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ ชุมชนบ้านโนน อำเภอก้ามวง จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้รับการโหวตจากนักท่องเที่ยวให้เป็น 1 ใน 20 ชุมชนที่เป็นที่สุดแห่งทริปที่สร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งเป็นการเรียนรู้การทำผ้าไหมครบวงจร (มติชน, 2557)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์” โดยการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปพัฒนาการท่องเที่ยว ของจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการให้ความสำคัญกับทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัด อีกทั้งจะเป็นการกระตุ้นให้ ประชาชน หน่วยงานของรัฐและเอกชน รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด กาฬสินธุ์ ได้รับรู้และเตรียมความพร้อมต่อการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และที่สำคัญเพื่อให้เกิด ความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งมีการคาดการณ์ว่าจะมีการเดินทาง ท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มมากขึ้น ในส่วนของจังหวัดกาฬสินธุ์ ก็ถือว่าเป็นประตูที่เชื่อมไปสู่ อินโดจีน จะต้องมีการเรียนรู้และเตรียมความพร้อมในด้านการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ซึ่งคาดว่าจะมีแนวโน้ม สูงมากขึ้น ด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 260,182 คน (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555) กลุ่มตัวอย่าง (Samples) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทย จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 400 คน ซึ่งไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่ใช้เก็บข้อมูล โดยเปิดตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วง 10 - 31 มีนาคม 2558 โดยเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีศักยภาพด้านความนิยมของแหล่งท่องเที่ยว และศักยภาพด้านศิลปวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ (สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์, 2557) และได้กลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดคือ หมู่บ้านใหม่แพรวาบ้านโพน 100 ตัวอย่าง หมู่บ้านพัฒนาวัฒนธรรมผู้ไทบ้านโคกโก่ง 100 ตัวอย่าง พระธาตุยาคู 100 ตัวอย่าง และพิพิธภัณฑสถานสิรินธร 100 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพ วัตถุประสงค์ในการเดินทาง ระยะเวลาในการมาท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง กิจกรรมท่องเที่ยวที่สนใจ สถานที่ท่องเที่ยวที่สนใจ และแหล่งข้อมูลข่าวสารกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวนรวมทั้งสิ้น 25 ข้อ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ 5 ข้อ สิ่งอำนวยความสะดวก 5 ข้อ การเข้าถึง 5 ข้อ กิจกรรมการท่องเที่ยว 5 ข้อ ความเป็นมิตรไมตรี 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ จำนวนรวมทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ภูมิทัศน์วัฒนธรรม 5 ข้อ การปฏิสัมพันธ์ 5 ข้อ ตัวกลาง 5 ข้อ นวัตกรรม 5 ข้อ

3. การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของทรัพยากรการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม

2. นำผลการศึกษาตามข้อ 1 มากำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามตามประเด็นสำคัญโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากแนวกรอบความคิด เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย และปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัย โดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะไปทดสอบ (Try-Out) กับนักท่องเที่ยงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discrimination Power) ใช้เทคนิค Item – total Correlation โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.118 -0.778 และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.882 - 0.913 แล้วนำผลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งเพื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนและวิธีการ คือขอหนังสือราชการจากคณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัย โดยส่งไปยังเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับเก็บกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหลังจากได้รับการตอบรับและอนุญาต จากผู้รับผิดชอบในแต่ละสถานที่แหล่งท่องเที่ยว โดยรอเก็บแบบสอบถามคืนทันทีที่กรอกแบบสอบถามเสร็จ โดยเก็บทั้งในวันธรรมดาและวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยเก็บข้อมูลในวันที่ 10 – 31 มีนาคม 2558 โดยช่วงเวลาของการเก็บข้อมูลจะเก็บตามความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถาม และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และแจกแบบสอบถาม 400 ชุด ได้กลับมา 400 ชุด และมีความสมบูรณ์ใช้ได้ทั้ง 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 % ของข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสำรวจ และนำแบบสอบถามที่ได้ไปตรวจสอบความน่าเชื่อถือพร้อมทำ Data Screening ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยการหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยค่า Alpha ตามวิธี Cronbach และค่าความสอดคล้องภายในแบบสอบถามรายข้อ (Item-Total Correlation)

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สถิติพื้นฐาน ที่หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity Test) โดยใช้ Variance Inflation Factors (VIFs) และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. จากข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง จำนวน 223 คน คิดเป็น ร้อยละ 55.8 ในส่วนของกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวจะอยู่ระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และอาชีพของกลุ่มนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Landscape)			
1.1 ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแหล่งท่องเที่ยว	4.29	.799	มาก
1.2 ความเป็นอารยธรรมเก่าแก่ทางด้านประวัติศาสตร์	4.13	.816	มาก
1.3 ความเป็นดั้งเดิมของแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ได้สร้างขึ้นใหม่	4.07	.853	มาก
1.4 วิถีชุมชนมีความเป็นอัตลักษณ์	4.06	.837	มาก
1.5 มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรม	4.01	.804	มาก
รวม	4.11	.714	มาก
2. ด้านการปฏิสัมพันธ์ (Interaction)			
2.1 คนในท้องถิ่นมีความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว	4.10	.772	มาก
2.2 ความซื่อสัตย์ของคนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่	4.08	.806	มาก
2.3 มีกิจกรรมที่ส่งเสริมประสบการณ์จริงสำหรับนักท่องเที่ยว	4.06	.823	มาก
2.4 มีการนำเสนอวัฒนธรรมที่สืบทอด	4.05	.819	มาก
2.5 คนในท้องถิ่นสามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้อย่างเข้าใจ	4.01	.807	มาก
รวม	4.06	.679	มาก
3. ด้านตัวกลาง (Agent)			
3.1 คนในท้องถิ่นมีทักษะในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.03	.816	มาก
3.2 คนในท้องถิ่นมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดัดแปลงความรู้ หรือประยุกต์ให้เข้ากับบริบทในปัจจุบัน	3.99	.787	มาก
3.3 มีกระบวนการให้เกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสำหรับ นักท่องเที่ยว	3.99	.818	มาก
3.4 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างเจ้าบ้านและ นักท่องเที่ยว	3.97	.861	มาก
3.5 มีการเชื่อมโยงความคิดสร้างสรรค์ของนักท่องเที่ยวกับ ชุมชน	3.94	.870	มาก
รวม	3.98	.715	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
4. ด้านนวัตกรรม (Innovation)			
4.1 นวัตกรรมแหล่งเรียนรู้ไดโนเสาร์ครบวงจร	4.25	.753	มาก
4.2 การสร้างสรรค์ดนตรีโปงลางที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น	4.17	.816	มาก
4.3 มีกระบวนการด้านการท่องเที่ยว สำหรับการเรียนรู้วิถีการทำผ้าไหมแพรวาแบบครบวงจร	4.06	.776	มาก
4.4 รูปแบบการนำเสนอการท่องเที่ยวชมประเพณี เช่น บุญคุณลาน	4.06	.800	มาก
4.5 การใช้นวัตกรรมรูปแบบวิวัฒนาการแหล่งเรียนรู้ศูนย์วัฒนธรรมผู้ไท	4.05	.869	มาก
รวม	4.11	.689	มาก
โดยรวม	4.06	.618	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านภูมิทัศน์วัฒนธรรมและด้านนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.11$) ด้านปฏิสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.06$) และด้านตัวกลาง ($\bar{X} = 3.98$) และนอกจากนี้เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อ ทั้ง 20 ข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94 - 4.29$)

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ (Factor Analysis)

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรปัจจัยทรัพยากรท่องเที่ยวไปสกัดตัวประกอบ (Factor Extraction) ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองสกัดด้วยวิธีประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และวิธีกำลังสองน้อยที่สุดทั่วไป และหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) แบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax) โดยพิจารณาตัวประกอบตามเกณฑ์ดังนี้ คือ ตัวประกอบที่สำคัญนั้นต้องมีค่าไอเกน (Eigen Values) มากกว่าหรือเท่ากับ 1.0 และตัวแปรที่อธิบายตัวประกอบนั้นๆ ตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป โดยในแต่ละตัวแปรนั้นต้องมีค่าน้ำหนักตัวประกอบตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไปจากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์ตัวประกอบไปแปลผลและกำหนดและกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยหลักการในการกำหนดชื่อที่สื่อความหมายแก่แต่ละปัจจัย ด้วยการพิจารณาลักษณะของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวเนื่องกันอยู่ในปัจจัยนั้นๆ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544)

ตารางที่ 2 องค์ประกอบของปัจจัยทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์

Rotated Component Matrix (a)	Component			
	1	2	3	4
องค์ประกอบที่ 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities)				
(Alpha=.862,Eigenvalues=13.480/Variance=53.920)				
1. มีร้านอาหารราคาเหมาะสมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	.829			
2. มีห้องน้ำสะอาดบริการอย่างเพียงพอ	.763			
3. มีที่พักราคาเหมาะสมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	.747			
4. มีศูนย์ข้อมูลบริการนักท่องเที่ยว	.735			
5. ความเหมาะสมของขนาดพื้นที่และสัญลักษณ์	.715			
6. มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการจากตัวเมืองถึงแหล่งท่องเที่ยว	.706			
7. ความสะดวกของสภาพพื้นผิวการจราจร	.690			
8. มีระบบไฟฟ้า-ประปาเพียงพอสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	.670			
9. ถนนหนทางที่สะดวกและเชื่อมโยงทั่วทั้งจังหวัด	.628			
10. ความปลอดภัยในการเดินทาง	.526			
องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเป็นมิตรไมตรี (Amities)				
(Alpha=.871,Eigenvalues=1.852/Variance=7.406)				
1. คนในท้องถิ่น มีไมตรีจิต ยิ้มแย้ม ทักทาย	.804			
2. คนในท้องถิ่นให้การต้อนรับอย่างสุภาพ อ่อนน้อม	.772			
3. คนในท้องถิ่นยินดีให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบปัญหา	.753			
4. คนในท้องถิ่นให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	.722			
5. คนในท้องถิ่นเชิญนักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรมงานบุญประเพณี	.713			
องค์ประกอบที่ 3 ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attractions)				
(Alpha=.863,Eigenvalues=1.219/Variance=4.876)				
1. ความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	.781			
2. คุณค่าในเชิงประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปวัฒนธรรม	.751			
3. ความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว	.729			
4. แหล่งท่องเที่ยวที่แสดงประเพณีวิถีชีวิตของชาวผู้ไท	.647			
5. ความเป็นเอกลักษณ์ของสินค้าที่ระลึก	.568			

ตารางที่ 2 (ต่อ)

Rotated Component Matrix (a)	Component			
	1	2	3	4
องค์ประกอบที่ 4 ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities)				
(Alpha=.872,Eigenvalues=1.163/Variance=4.651)				
1.ชมทัศนียภาพและพักผ่อน เช่น เขื่อนลำปาว หาดดอกเกด				.839
2.ไหว้พระสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำบุญ เช่น วัดป่าสักกะวัน วัดภูค่าว				.784
3.ชมและศึกษาเกี่ยวกับซากไดโนเสาร์ เช่นพิพิธภัณฑสถานสิรินธร				.717
4.ศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีชาวผู้ไท เช่นบ้านโคกโก่ง บ้านกุดหว้า				.540
5.เลือกซื้อสินค้าหัตถกรรม พร้อมทั้งศึกษาวิธีการทอผ้าไหมแพรวา				.491

Extraction Method: Principal Component Analysis. Rotation Method : Varimax with Kaiser Normalization. a Rotation converged in 6 iterations

จากตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์น้ำหนักของตัวแปรเกี่ยวกับองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยว ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าอัลฟา 0.862 ค่าไอเกน 13.480 และประกอบด้วย 10 ตัวแปรสังเกต คือ มีร้านอาหารราคาเหมาะสมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว มีห้องน้ำสะอาดบริการอย่างเพียงพอ มีที่พักราคาเหมาะสมสำหรับบริการนักท่องเที่ยว มีศูนย์ข้อมูลบริการนักท่องเที่ยว ความเหมาะสมของขนาดแผนที่และสัญลักษณ์บอกเส้นทางไปแหล่งท่องเที่ยว มีรถโดยสารสาธารณะให้บริการจากตัวเมืองถึงแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกของสภาพพื้นผิวการจราจรในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีระบบไฟฟ้า-ประปาเพียงพอสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ถนนหนทางที่สะดวกและเชื่อมโยงทั่วทั้งจังหวัด และความปลอดภัยในการเดินทาง ทั้ง 10 ตัวแปรสังเกตของตัวประกอบสิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 53

องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเป็นมิตรไมตรี มีค่าอัลฟา 0.871 ค่าไอเกน 1.852 และประกอบด้วย 5 ตัวแปรสังเกต คือ คนในท้องถิ่นมีไมตรีจิตยิ้มแย้มทักทาย คนในท้องถิ่นให้การต้อนรับอย่างสุภาพอ่อนน้อมและเป็นกันเอง คนในท้องถิ่นยินดีให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบปัญหา เช่น หลงทาง ประสบอุบัติเหตุ คนในท้องถิ่นให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆด้วยความเต็มใจ และคนในท้องถิ่นเชิญนักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรมงานบุญประเพณี ทั้ง 5 ตัวแปรสังเกตตัวประกอบความเป็นมิตรไมตรีร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 7

องค์ประกอบที่ 3 ด้านสิ่งดึงดูดใจ มีค่าอัลฟา 0.863 ค่าไอเกน 1.219 และประกอบด้วย 5 ตัวแปรสังเกต คือความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว คุณค่าเชิงประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปวัฒนธรรม ความคุ้มค่าในการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่แสดงประเพณีวิถีชีวิตของชาวผู้ไทความเป็นเอกลักษณ์ของสินค้าที่ระลึก ทั้ง 5 ตัวแปรสังเกตตัวประกอบสิ่งดึงดูดใจร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 4

องค์ประกอบที่ 4 ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว มีค่าอัลฟา 0.872 ค่าไอเกน 1.163 และประกอบด้วย 5 ตัวแปรสังเกต คือ ชมทัศนียภาพและพักผ่อน เช่น เขื่อนลำปาว หาดดอกเกด ไหว้พระสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำบุญ เช่น วัดป่าสักกะวัน วัดภูค่าว ชมและศึกษาเกี่ยวกับซากไดโนเสาร์ เช่น พิพิธภัณฑสถานสิรินธร

วนอุทยานภูแฝก ศึกษาวัฒนธรรมและประเพณีชาวผู้ไท เช่นบ้านโคกโก่ง บ้านกุดหว้า บ้านหนองห้าง บ้านโนน บ้านหนองช้าง และเลือกซื้อสินค้าหัตถกรรม พร้อมทั้งศึกษาวิธีการทอผ้าไหมแพรวา ทั้ง 5 ตัวแปรสังเกต ตัวประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 4 ทั้ง 4 ตัวประกอบหลัก คือ สิ่งอำนวยความสะดวก ความเป็นมิตรไมตรี สิ่งดึงดูดใจและกิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกันอธิบายความแปรปรวน ที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ ร้อยละ 68

4. ความสัมพันธ์และผลกระทบขององค์ประกอบของปัจจัยทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรอิสระ คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ด้านความเป็นมิตรไมตรี (Amities) ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attractions) และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism= Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง .688 - .805 (ตาราง 3)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปัจจัยทรัพยากรท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Correlation Matrices)

ตัวแปร	การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	สิ่งอำนวยความสะดวก	ความเป็นมิตรไมตรี	สิ่งดึงดูดใจ	กิจกรรมการท่องเที่ยว
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	1.000	.805	.771	.759	.688
สิ่งอำนวยความสะดวก	.805 (Sig.=000)	1.000	.675	.743	.664
ความเป็นมิตรไมตรี	.771 (Sig.=000)	.675	1.000	.664	.701
สิ่งดึงดูดใจ	.759 (Sig.=000)	.743	.664	1.000	.667
กิจกรรมการท่องเที่ยว	.688 (Sig.=000)	.664	.701	.667	1.000

Note: Two-Tail Probability $p < .05$

จากตาราง 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรอิสระ คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities=X1) ด้านความเป็นมิตรไมตรี (Amities=X2) ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Attractions=X3) และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities=X4) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism= Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง .688 - .805

ซึ่งก่อนการวิเคราะห์และประเมินสมการถดถอยขององค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ดูผลการวิเคราะห์จากกราฟ Histogram และ Normal Probability Plot พบว่า ข้อมูลมีการแจกแจงปกติ จึงทำการตรวจสอบต่อไปว่า ตัวแปรแต่ละด้าน

มีความสัมพันธ์หรือเกิดเป็น Multicollnearity หรือไม่ โดยใช้ค่า VIF ซึ่งตัวแปรอิสระแต่ละตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยค่าที่ได้น้อยกว่า 10 จะแสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน () แสดงว่าไม่ก่อให้เกิด Multicollnearity และในส่วนของ การพิจารณา ค่าการยอมรับ (Tolerance) กับค่า VIF โดยค่า Tolerance จะมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ถ้าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรเป็นอิสระกัน แต่ถ้าเข้าใกล้ 0 แสดงว่าเกิดปัญหา Collnearity นั่นคือถ้าค่า Tolerance < 0.1 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ดังนั้น จากตาราง 3 ผลการยอมรับได้ของงานวิจัยนี้ อยู่ระหว่าง .389-486 จึงเป็นค่าที่ยอมรับได้ ดังนั้นจึงนำผลของค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระคือ องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามคือ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50 มาวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ โดยใช้สถิติแบบ Stepwise ซึ่งเป็นวิธีการนำตัวแปรอิสระทุกตัวเข้าสู่โมเดลพร้อมกันครั้งเดียวและวิเคราะห์ทีละตัว (สมบัติ ห้ายเรือคำ, 2551) ผลวิเคราะห์แสดงในตาราง 4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: Stepwise)

ตัวแปรอิสระ (องค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยว)	ตัวแปรตาม (การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์)				Collinearity Statistics		
	B	SE.B	Beta	t	p	Tolerance	VIF
Constant	.652	.09		6.660	.00		
		8			0		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	.337	.03	.396	10.123	.00	.389	2.573
		3			0		
ด้านความเป็นมิตรไมตรี	.300	.03	.349	9.976	.00	.486	2.058
		0			0		
ด้านสิ่งดึงดูดใจ	.206	.03	.233	3.037	.00	.399	2.507
		4			0		

Note:Two-Tail Probability p <.05, F=36.450, Adjusted R Square=.763, Durbin-Watson=1.720

จากตารางที่ 4 พบว่า F-test (F=36.450,Sig=.000) ปฏิเสธ Null Hypothrsis ($H_0 = 0$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สรุปว่า ตัวแปรอิสระ 3 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ 76.3 % (Adjusted R Square=.763) โดยที่ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Beta=.396) มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ มากที่สุด รองลงมาเป็นด้านความเป็นมิตรไมตรี (Beta=.349) และ ด้านสิ่งดึงดูดใจ (Beta=.233) ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่มีผลต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์

ในทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยเฉพาะด้านภูมิทัศน์วัฒนธรรมและด้านนวัตกรรม ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรใส่ใจในการที่จะพัฒนาหรือส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัด พร้อมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดูแลปรับปรุงและพัฒนาในส่วนของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในทุกๆด้าน แต่ควรจะเน้นด้านภูมิทัศน์วัฒนธรรมและด้านนวัตกรรม เพื่อรองรับการขยายตัวสำหรับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์

2. สำหรับผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ ที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกและมีผลกระทบต่อกัน โดยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกจะมีความสัมพันธ์และมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์มากที่สุด รองลงมาคือด้านความเป็นมิตรไมตรี และด้านสิ่งดึงดูดใจ จากการพิจารณาพบว่าสอดคล้องกับบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2549) ที่ว่าปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและความเป็นมิตรไมตรีจากเจ้าถิ่นเป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ และทำให้นักท่องเที่ยวอยากจะทำท่องเที่ยววันขึ้นหรือกลับมาเที่ยวซ้ำอีก อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สงกานต์ เชื้อธนนะ (2556) เรื่องการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ผู้นำว่า จังหวัดน่าน ที่ว่าทรัพยากรท่องเที่ยวควรดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ มีลักษณะชวนตาชวนใจ มีเสน่ห์สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเยือน แต่ในส่วนของกิจกรรมการท่องเที่ยวในการวิจัยครั้งนี้พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าในส่วนของการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ยังคงเป็นปัจจัยที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับแหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับ จามร วังศรีแก้ว (2553) ดังนั้นในส่วนหน่วยงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบของทรัพยากรท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนตลอดไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยและข้ออภิปรายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้อธิบายไว้ในข้างต้นผลการวิจัยในครั้งนี้อาจสามารถให้ประโยชน์ทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติที่นักวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ อีกทั้งสามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุง พัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อนำไปประยุกต์ในด้านการเรียนการสอนและการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของจังหวัดกาฬสินธุ์มีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่จะนำไปประยุกต์ในการจัดการด้านการท่องเที่ยวที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญในการที่จะพัฒนาและปรับปรุง โดยเฉพาะด้านภูมิทัศน์วัฒนธรรมและด้านนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนในท้องถิ่นหันมาให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อันจะเป็นการช่วยทำให้เกิดการเพิ่มรายได้และการสร้างมูลค่าจากแหล่งท่องเที่ยวก่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมชุมชนและท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งควรศึกษาศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไข

เพื่อตอบสนองความต้องการและการขยายตัวของนักท่องเที่ยว และควรมีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างแท้จริง

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงจากอาจารย์ ดร.ปรีดา ไชยา อาจารย์ ดร.โอชัญญา บัวธรรม รศ.เอมอร ดิสปัญญา ดร.อมร สุวรรณนิมิต ว่าที่ร้อยตรี ดร.อำนาจ ต้นพานิชย์ และอาจารย์ ดร.ลินจง โพชารี ที่กรุณาให้คำแนะนำและดูแลให้คำปรึกษาช่วยเหลืออย่างดียิ่งทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนเจ้าของผลงานตำราและเอกสารทางวิชาการที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษาก่อให้เกิดการวิจัยฉบับนี้ และเจ้าหน้าที่คณะกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสิรินธร นายกเทศมนตรีตำบลบ้านโพน ประธานศูนย์สหกรณ์ทอผ้าไหมแพรวาบ้านโพน ผู้ใหญ่บ้านโคกโก่ง นายกเทศมนตรีตำบลหนองแวน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างซึ่งให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2554). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.mots.go.th>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 กันยายน 2557].
- _____ . (2555). สถิตินักท่องเที่ยว. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.tourism.go.th/home/details/11/221/24340>. [สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557].
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปร SPSS for Window. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จามร วงศ์แก้ว. (2553). แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2555). การท่องเที่ยว:มิติแห่งศาสตร์บูรณาการ. มหาวิทยาลัยนเรศวร. (วารสาร)
- ณัฐนรี สมิตร. (2554). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชนกฤต สังข์เฉย. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ. เพชรบุรี: คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศิลปกรวิทยาเขตสารสนเทศ เพชรบุรี
- ธีระ ชิวะเกรียงไกร. (2551). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มสนุกสกลนคร-นครพนม-กาฬสินธุ์-มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ธีระ สินเดชาธิ์ และ นาฬิกอติภัค แสงสนิท. (2556). การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์:การรับรู้ของนักท่องเที่ยว ความพร้อมของเจ้าของกิจกรรม และความเป็นไปได้ของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในประเทศไทย. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.dasta.or.th>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 กันยายน 2557].
- นงลักษณ์ โพธิ์ไพจิตร และคณะ. (2557). การสำรวจศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวและความตั้งใจท่องเที่ยวเลียนแบบน้ำในอนาคตในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. งานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร. บริษัทโอเอสพรีนติ้งเฮาส์
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ซีพีบุ๊กสแตนด์บาย
- _____ . (2549). การพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด
- ปานแพรว เชาว์ประยูร. (2555). ปาย: การสร้างอัตลักษณ์และการให้ความหมายเชิงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว. ปรัชญาดุสิตบัณฑิตบริหารศาสตร. มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- แผนพัฒนาสถิติจังหวัดกาฬสินธุ์. (2557). [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.igphthai.org>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 26 สิงหาคม 2557].
- แผนยุทธศาสตร์จังหวัดกาฬสินธุ์ ปี 2557-2560. (2557). [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.kalasin.go.th>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 26 สิงหาคม 2557].
- ภูริวัจน์ เดชอุ่ม. (2556). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์: กรอบแนวคิดสู่แนวทางปฏิบัติสำหรับประเทศไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร. (วารสาร)
- มติชน. (2557). ททท.เปิดตัวไกด์บุ๊ก “I’m a Crative Tourist” ชวนคนไทยเป็นนักท่องเที่ยวสร้างสรรค์. [ออนไลน์]. ได้จาก: http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1390188972&gpid=no&catid=no. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 กันยายน 2557].
- มานิตย์ สิงห์ทองชัย และคณะ. (2555). การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวบึงบอระเพ็ดที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและชุมชน. งานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- สงกรานต์ เชื้อธนนะ. (2556). การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์สู่ผู้นำว่า จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยพะเยา
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กาฬสินธุ์. ประสานการพิมพ์
- สุนีย์ เลี้ยวเพ็ญวงษ์ และคณะ. (2557). แผนงานศักยภาพการท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือสู่การเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงประชาคมอาเซียน. รายงานฉบับสมบูรณ์. สำนักงานวิจัยแห่งชาติ
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน(องค์การมหาชน). (2555). การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.dasta.or.th/th/theory/489-489.html>. [สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2558].
- อรรถัย เลิศวรรณวิทย์. (2557). แนวทางการสร้างและจัดการอัตลักษณ์สำหรับชนมไทยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. งานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.